

- △ clau
- * expansió
- tac de fusta
- ⊘ pont de roca

LES DUES PUNTES
La que no estava oberta (6a/A1 170m)
Primera:
E.Poblet, D.Palmada, E.Solé i M.Martín (novembre de 1993)
Material:
14 cintes exprés, bagues per savines, Camalot #1, #2 i #3 i una plaqueta recuperable (prescindible).

Interessant via que solca l'espectacular fissura ampla que travessa la paret de dalt a baix. L'escalada esdevé atlètica i a vegades sorprenent, com durant la sortida de la quarta reunió, on ens veiem obligats a fer uns moviments acrobàtics que ens aboquen a la timba. Menció especial per la quarta tirada, una fissura-encastament de quaranta metres que no dona treva, això sí, molt ben protegida. La roca és la típica d'aquest vessant del massís, bastant franca en general però amb algun punt on haurem de parar especial atenció, sobretot al segon i al tercer llargs. En definitiva, una via recomanable pels incondicionals de la cara nord i els fanàtics dels encastaments.

- Via: La que no estava oberta
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: 6a/A1 (MD+)
- Dificultat obligada: V+/A1
- Llargària: 170 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament equipada a base de claus, espits i algun burí
- Material: 14 cintes exprés, Camalot #1 i #2, bagues per savines i opcionalment una plaqueta recuperable
- Orientació: Nord
- Valoració: ****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de Can Masana i prenem el GR-172 direcció al Monestir. Poc abans d'arribar a la Cadireta i quan ens trobem a l'alçada de la via prenem un corriol que puja directe a la paret. Un cop sota la muralla flanquegem cap a l'est fins trobar el peu de via.

L1(V)

La via s'inicia per una placa amb una fissura a l'esquerra que permet anar assegurant-nos al gust. Hi ha un parell de punts on la paret es redreça lleugerament donant-li interès a la tirada. 30 metres i dos claus, el primer just començar la tirada.

L2(V/A1)

Flanquegem cap a la dreta fins quedar al peu d'una fissura vertical. Cal reforçar la fissura per poder fer un pas llarg d'A1 que ens permetrà abastar una estaca ronyosa. Ja des de l'estaca seguim per la fissura terrosa i desdibuixada fins un bosquet, marxem cap a la dreta i muntem la reunió aprofitant uns arbres i un espit. Sembla que abans a l'inici de la fissura hi havia un espit.

25 metres, una estaca, un clau, un pont de roca i un espit.

L3(IV+)

Enfilem per una curta canal diedre. La màxima dificultat la trobem en la solidesa de les preses, que s'han de tractar amb cura. Fem la reunió just sota la fantàstica fissura ampla que atacarem al següent llarg. 20 metres i 2 espits.

L4(6a)

Sens dubte el llarg estrella, 40 metres de fissura ampla i vertical, molt ben protegida (assegurances cada 4-5 metres) i on haurem de desplegar tot el repertori d'encastaments, tot i que majoritàriament progressarem off-widht. A mitja tirada hi ha un pas més fi però que es resol molt bé amb una bona col·locació. La reunió la muntem en una petita cova on trobarem el llibre de registres. 40 metres, 9 espits i un tac de fusta.

L5(6a)

La sortida de la reunió és força espectacular, es tracta d'una xemeneia oberta, que ens fa sortir cap al buit, per enfilem de nou uns metres mantinguts en fissura. Poc a poc la dificultat va minvant i els darrers metres ens podem assegurar en algun arbre. La roca a la darrera part de la tirada s'ha d'anar controlant. 30 metres, 5 espits i 6 claus.

L6(V+)

La reunió 5 es troba estratègicament col·locada a la dreta per tal de quedar fora de l'abast de possibles projectils. Així doncs, haurem de flanquejar cap a l'esquerra fins tornar-nos a situar a la fissura, ara més aviat una xemeneia ampla, vertical i exposada fins abastar el primer burí. Continuem uns metres més fins que sortim a una mena de canal una mica descomposta i on podem llaçar algun arbre. Els darrers metres són fàcils però caldrà para compte amb el rocam si no volem tenir cap ensurt. Muntem la reunió aprofitant una bona alzina que hi ha tot just al coll que formen *Les Dues Puntes*. 25 metres, 3 burins, un pont de roca i un cap de burí.

Descens:

Des de la darrera reunió grimpem a l'agulla que queda a l'est. Trobarem una instal·lació de ràpel al vessant sud-oest (curta des-grimpada). El ràpel ens deixa al bosc, seguim el corriol cap a l'oest fins arribar al Coll d'Agulles.

El que més m'ha agradat:

- Fantàstica quarta tirada, per xalar amb els encastaments!!
- Espectacular sortida de la quarta reunió, acrobàtica més que difícil.
- Bona opció per dies calorosos, sol a partir de mitja tarda.

El que no m'ha agradat tant:

- Segona tirada cutre, no desmereix la via però quasi... La tercera tirada també s'ha d'anar al tanto, clar que això és el peatge per poder gaudir de la part superior de la via.